

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla ... pártfogó ügyvéd (**címe**) által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos I.r. és **II.rendű felperes neve (címe)** szám alatti lakos II.r. felpereseknek - az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Módszertani és Jogi Képviselési Főosztály, ügyintéző: **/személy neve1/** által képviselt ... **MEGYEI BÍRÓSÁG (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2006. augusztus 28. napján kelt 16.P.21.899/2005/30. számú ítélete ellen a felperesek 31. és 34. sorszáma alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

A felperesek pártfogó ügyvédjének díját 6.000.- /Hatezer/ Ft-ban, költségét 1.932.- /Egyezer-kilencszázharminckettő/ Ft-ban állapítja meg, amelyet az állam visel.

Az ítélet megküldésével megkeresi az ítéltábla gazdasági hivatalát, hogy a pártfogó ügyvéd díját és költségét a felperes költségmentessége folytán az ellátmányból fizesse ki.

A fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az I.r. felperes tulajdonát képezte a **/cím 1/** szám alatti ingatlan, amelyben jelenleg is vele együtt lakik a gyermeke, a II.r. felperes.

Az I.r. alperessel szemben az OTP és Kereskedelmi Bank Rt. javára fennálló 186.640.- Ft összegű tartozás megfizetésére vonatkozóan jogerős fizetési

meghagyás alapján végrehajtási eljárás indult, amelynek során a végrehajtó a fenti ingatlant lefoglalta. Az ingatlan becsértékét 1.600.000.- Ft-ban állapította meg.

A becsérték megállapítása ellen az I.r. alperes végrehajtási kifogást nyújtott be, 1995. április 13-án adta küldeményét ajánlottan postára, amely a Hódmezővásárhely Városi Bíróságra április 14-én érkezett meg (a becsértéket tartalmazó irat kézbesítése 1995. március 29-én történt).

A bíróság a végrehajtási kifogást nem bírálta el. Az I.r. felperes az 1995. április 21-én előterjesztett beadványában az 1995. március 12-ére szóló árverési hirdetményre vonatkozó értesítést sérelmezte arra hivatkozással, hogy a bíróság a korábbi kifogását nem bírálta el.

A Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság végzésével ez utóbbi beadványt elkéslettség okából elutasította, amely végzést a Csongrád Megyei Bíróság helybenhagyott.

Az ingatlan árverésére 1995. december 15-én került sor, lakottan 800.000.- Ft-os árverési vételár mellett. A vevők / **személy neve 1/**, /**személy neve 2/** voltak.

Az I.r. felperes a fentiekben túlmenően több kifogást, valamint a végrehajtás megszüntetésére, illetőleg felfüggesztésére irányuló kérelmet is benyújtott, amelyet a bíróság elutasított.

A felperesek keresetükben bírói jogkörben okozott kár megtérítését kérték az alperessel szemben, amelyet arra alapítottak, hogy a bíróság az 1995. április 13-án benyújtott kifogást nem bírálta el, noha vitatták az ingatlan becsértékét, és ha a bíróság e beadvánnyal érdemben foglalkozik, úgy annak érdemi elbírálásáig rendelkezésre álló idő alatt az ingatlant a végrehajtási eljárásen kívül magasabb, 2.400.000.- Ft-os áron értékesíthették volna. A felperesek kártérítési igénye elmaradt jövedelemből és egyéb kiadásokból tevődik össze, összesen 8.246.610.-, illetve 1.812.075.- Ft összegben. Ezen túlmenően mindkét felperes személyenként 15.000.000.- Ft-os nem vagyoni kártérítést is követelt, az I.r. felperes azért, mert sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz és egészséghez való személyiségi joga, és azért is, mert egyik gyermeke a rendezetlen lakáshelyzete miatt belépett az idegenlégióba. A II.r. felperes arra hivatkozott, hogy az említett végrehajtási eljárás miatt állandó idegi megterhelés alatt áll, emiatt tanulmányi eredményei nem jók, ösztöndíjat nem kap és diákhitelt kényszerül igénybe venni, egészsége megromlott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte elsősorban elévülés, másodsorban a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése feltételeinek hiányában.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította, mert arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I.r. felperes nem merítette ki a rendes jogorvoslati lehetőséget, hiszen annak ellenére, hogy mindvégig birtokában volt a végrehajtási kifogás határidőn belül történő postára adását igazoló feladóvevény, nem terjesztett elő megfelelő időben jogorvoslati kérelmet. Emiatt a Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdésének

feltételei nem állanak fenn. Ezt meghaladóan rámutatott arra is, hogy a végrehajtási kifogás elbírálásának elmaradása a változatlan becsérték mellett végrehajtott árverés nem hozható okozati összefüggésbe a felperesek által kárként megjelölt következményekkel. Alaptalanul sérelmezi az I.r. felperes a személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelemre vonatkozó tájékoztatás elmulasztását, ugyanis az a végrehajtási eljárásban a felet nem mentesíti a becsérték vitatása kapcsán kirendelendő szakértő költségeinek előlegezésétől. Utalt arra is, hogy az I.r. felperes beadványából kitűnően semmilyen költséget viselni nem tudott, ebből az a következtetés vonható le, hogy a költségek előlegezésének hiányában az adó- és értékbizonyítvány adatain alapuló becsérték változatlan maradt volna. Téves az a felperesi hivatkozás, mely szerint a becsérték elleni kifogás elbírálásának időtartama alatt az I.r. felperes korlátozás nélkül értékesíthette volna az ingatlant, hiszen annak lefoglalását követően csak az érdekeltek beleegyezésével kerülhetett volna sor. Nincs arra vonatkozó adat, hogy az adós a végrehajtást kérő beleegyezését kérte volna az ingatlan ily módon való értékesítéséhez, továbbá olyan írásbeli megállapodás sem, amely a felperesek által hivatkozott vevő vételi szándékának komolyságát igazolná. Emiatt indokolatlannak ítélte tanúként bejelentett **/személy neve 3/** meghallgatását e körülményt illetően. Az alperes magatartásától függetlenül merültek fel az árverési vevőkkel folytatott peres eljárás költségei, továbbá a használati díjfizetési kötelezettség, nem tehető felelőssé az alperes az árverési vevők felperesek által sérelmezett magatartásáért sem.

Az ítélet ellen a felperesek éltek fellebbezéssel, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása iránt. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a felajánlott igazságügyi orvos és ingatlanforgalmi szakértő kirendelésére, valamint tanúmeghallgatásra vonatkozó bizonyítási indítványt mellőzte, az indítványozott polgári peres eljárások iratait nem szerezte be. Vál tozatlanul fenntartották az elsőfokú eljárásban előadottakat, kiemelve azt, hogy a végrehajtási eljárásban a bíróságnak tájékoztatnia kellett volna az I.r. felperest, hogy személyes költségmentességet, illetve pártfogó ügyvéd kirendelését kérheti, a jogi képviselővel eljárva ugyanis jogait megfelelően tudta volna érvényesíteni. A bíróság e mulasztásával a Pp. 3. § (3) bekezdésében írtakat megsértette, amely a Pp. 2. § (3) bekezdése szerinti kártérítési felelősségét megalapozza. Hivatkoztak arra, hogy az alperes a Vht. 230. § (2) bekezdése és 231. § (2) bekezdésében írt, a végrehajtó eljárásának törvényességével kapcsolatos ellenőrzést elmulasztotta, így kerülhetett arra sor, hogy a végrehajtó az árverést a Vht. 13. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző módon jogerős, illetve előzetesen végrehajtható határozat hiányában folytatta le, hiszen ekkor a végrehajtás megszüntetése iránti kérelmét elutasító végzés még nem emelkedett jogerőre. Utaltak arra, hogy a másodfokú bíróság a becsérték elleni kifogás elbírálásával kapcsolatos mulasztást orvosolhatta volna, az I.r. felperes ugyanis az 1995. december 22. napján benyújtott fellebbezéséhez a postára adást igazoló feladóvevényt csatolta. A másodfokú bíróság azonban mindezt figyelmen kívül

hagyta. Előadták továbbá, hogy az árverési vevők által ellenük indított polgári peres eljárás során 2004. október 8-án a végrehajtási iratokba betekintve vált számukra ismertté, hogy az el nem bírált kifogás az iratok között elfekszik.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése is helytálló, annak indokolását az ítéletben foglaltaktól eltérően - az alábbiakban adja meg.

A Pp. 213. § (1) bekezdése szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, s az ítélet teljességének e jogszabályi rendelkezésben megfogalmazott követelményéből kifolyólag ez irányadó a perben elbírálásra kerülő kereseti és viszontkereseti igényeken túl az ellenkérelemre és a viszontkereseti formát nem öltő egyéb kérelmekre, így a beszámítási vagy elévülési kifogásra is.

Az alperes a védekezésén túl mindenekelőtt hivatkozott, hogy a felperesi igény elévült.

Az elévülés jogkövetkezménye az, hogy az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet (Ptk. 325. § (1) bekezdés). Erre tekintettel az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen az elévülés kérdésében kellett volna állást foglalnia, és csak abban az esetben vizsgálhatta volna egyéb szempontból a kereseti kérelmet, ha arra a következtetésre jut, hogy az elévülés nem következett be (BH.2006/220.).

A csatolt végrehajtási iratok alapján tényként állapítható meg, hogy az I.r. felperes, mint adós a becsérték megállapításával kapcsolatos kifogását határidőben előterjesztette, ezért az alperes jogellenesen mulasztott, amikor azt nem bírálta el. A felperesek kárukat a becsérték elleni kifogás elbírálásának hiányában szabálytalanul lefolytatott árveréssel hozzák okozati összefüggésbe, ami alatt azt értik, hogy az árverési értékesítésre nem a megfelelő becsértéken került sor.

A Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik.

A kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes (Ptk. 360. § (1) bekezdés).

Amennyiben az alperesi mulasztás folytán jogellenesen került az árverés lefolytatásra, úgy a felperesek károsodása ezen időpontban, 1995. december 15. napján következett be, ezen időpont a Ptk. 324. § (1) bekezdésében írt 5 éves elévülési idő kezdete. Helytállóan hivatkozik ezért az alperes arra, hogy a felperesek alperessel szembeni bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti perbeli igénye az elévülési időn túl érkezett a bíróságra (2005. szeptember 26.).

A Ptk. 326. § (2) bekezdése lehetőséget biztosít a jogosult számára a követelés elévülési időn túl történő érvényesítésére, ha az igényérvényesítésben akadályoztatva volt. A perben azonban az elévülés nyugvását eredményező körülmény nem állapítható meg. Nem tekinthető ilyennek az sem, hogy a felperesek

- előadásuk szerint - 2004. október 8. napján a végrehajtási iratokba betekintve észlelték, hogy az el nem bírált kifogásuk az iratok közt megtalálható. Az I.r. felperes mindvégig tudatában volt annak, hogy a becsérték elleni kifogását az alperes nem bírálta el, rendelkezett az ezt igazoló feladóvevénnyel, így nem volt akadálya annak, hogy követelését az elévülési időn belül érvényesítse, a kártérítési perben a végrehajtási iratok felcsatolásával a jogvita érdemi elbírálásához szükséges, az iratoknál elfekvő beadvány rendelkezésre állt.

Nem merült fel továbbá az elévülési határidő 327. §-a szerinti megszakadását idéző körülmény sem.

Az elévülés bekövetkezése folytán a Ptk. 325. § (1) bekezdése alapján a felperesek követelésüket bírósági úton nem érvényesíthetik.

A fentiekben kifejtett álláspontra tekintettel az ítéltábla a fellebbezésben felhozottakat érdemben nem vizsgálta, annak kapcsán csupán megjegyzi, hogy a bíróság Pp. 2. § (3) bekezdése szerinti kártérítési felelősségére vonatkozó jogszabályi rendelkezés 2003. VII. 1. napjától lépett hatályba, így az 1995-ben lefolytatott végrehajtási eljárásban elkövetett esetleges mulasztások az alperes e jogszabályhely szerinti helytállási kötelezettségét nem alapozhatják meg elévülés hiányában sem.

A fentiekben írtakra tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését kifejtett eltérő jogi indokaival a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, továbbá a pártfogó ügyvéd 7/2002. (III.30.) IM. rendelet alapján megállapított díját a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

S z e g e d , 2007. január 10.

Dr.Sághy László sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr.Hámori Attila sk.
táblabíró